

UK FOTO

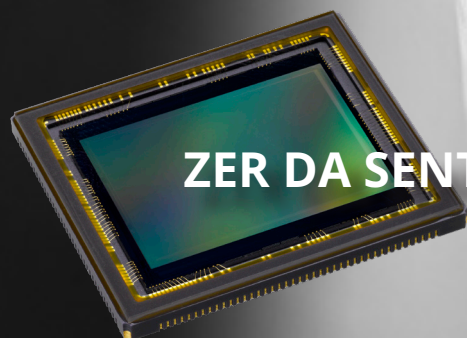
3 ZK. 2024ko IRAILA

DOAKO ALDIZKARIA

LEKU LILURAGARRIAK:
Gorbeako parke naturala, Belauztegi

ISABEL DíEZ
Argazkigintza, arimen arteko zubi gisa

ANGEL MARÍA CEREZO
Sentsibilitatea eta pasioa

ZER DA SENTSOREA?

FOTOS QUE SE **SALEN**

- Imprimimos todo lo que se te ocurra
- A un precio ajustado y justo
- Asesoramiento muy pro y cercano
- Con calidad top y la última tecnología

Y AHORA TAMBIEN TEXTIL
Cuadrillas Hosteleria Empresa Regalos

Camisetas, polos, sudaderas, tote bags...

Cortes a Tijera
Stripping

11 años
contigo

Avda. de la Libertad, 52
48901 Barakaldo

☎ 946 123 597

Dra. Maria Redondo Aretio y
Dr. Ignacio Redondo Garmendia

Maria Diaz de Haro, 10

clínica dental
REDONDO

Odontología para toda la familia
Diseño digital de sonrisa
Cirugía robótica X-Guide
Sedación consciente
Dientes fijos en 24h
Medicina estética facial
Escáner intraoral y TAC dental 3D

PADI • Tel.: 944418538

Grupo de fotografía analógica
de UK FOTO

**¿Te gusta
la fotografía
analógica?**

Escribenos a
ukfotoelkartea@gmail.com

AURKIBIDEA

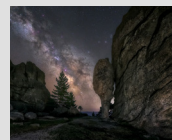
4

EDITORIALA

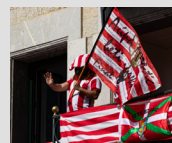
5

FOTOLIGA ETA ERRONKAK APIRILA-UZTAILA

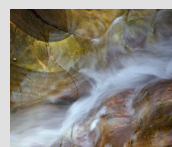
15

EGUN BEREZI BAT

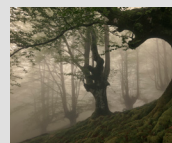
17

ELKARRIZKETA: ISABEL DÍEZ

23

LEKU LILURAGARRIAK: GORBEAKO
PARKE NATURALA, BELAUZTEGI

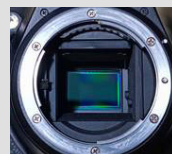
27

BAZKIDEAREN TXOKOA: ÁNGEL MARÍA CEREZO

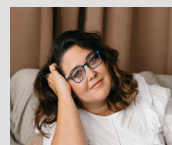
31

ARGAZKILARITZA DIGITALA: SENTSOREA.
ALDERDI TEORIKOAK

34

HERRIKO MERKATARITZA: SARA DE DIEGO

38

ZER EGOSTEN DA UK FOTON?

 ukfotoelkartea.org

 [@uk_foto_elkartea](https://www.instagram.com/uk_foto_elkartea)

 [UK FOTO](https://www.youtube.com/UKFOTO)

 [UK FOTO ELKARTEA](https://www.facebook.com/UKFOTOELKARTEA)

Koordinatzailea

Patxi Pérez

Editoriala

Luis Labeaga

Erredaktoreak

Ander Moreno

Rubén Quintano

Óscar Merino

Edukien hautaketa

Ángel Cerezo

Naiara Gutierrez

Laguntzaileak

Servicios de traducción de
la mancomunidad de Uribe Kosta

Maketazioa

Bego Belón

Irakokizunen postontzia

eta harpidetzak:

 revistaukfoto@gmail.com

UK FOTO doako eta irabazi-asmorik gabeko aldizkaria da.

Eskubide guztiak erreserbatuak.

Debekatuta dago artikulu edo argazkien erreprodukzio osoa edo partziala egitea, edozein modutara, non eta egileek ez duten berariazko idatzizko baimena ematen. Iritziak, iruzkinak eta oharra sinatzaileen erantzukizun eksklusiboa dira. Horrela adierazi ezean. UK Fotok ez du nahitanahiez bere laguntzaileen iritzia partekatzen.

EDITORIALA

Batzuetan, nire eskuekin kamera hartu eta haren edertasuna mires-ten dudanean, etengabe etsitzen dudala sentitzen dut. Barrualdeak errealtatearen irudi ona lortzeko behar diren osagai guztiak ditu, dela lore bat, dela paisaia bat, edozein angelu eta distantziatik, eta askotariko argi-baldintzetan, iragazkiekin edo iragazkirik gabe. Nire kamerak badaki kanpoko eta bat-bateko errealtate horren irudia ez dela inoiz perfektua izango, baina, egia esan, ez zaio axola. Niri bezala, ikusten dugunera bere edertasunagatik edo originaltasunagatik atentzioa ematen digunera gero eta fideltasun handiagoz hurbiltzea baino ez zaio axola. Nire kamerak memorian gordetzen dituen argazkiak baino ez ditu ezagutzen, baina ez daki zer egiten dugun haiekin, ez da jabetzen ugazabak, emeki-emeki tratatzen duenak estimatzen duelako, aldatzen dituelako eta bere ezagutza, gustu eta sormenaren arabera egokitzen dituelako, berak ezagutzen ez dituen tresnekin. Baina Isabel Díezen, herrialdeko argazkilaria onenetako batek, estetika natural eta sinplearekin, plastotasuna eta harmonia ematen die, energia positiboaren kantitate handia, eta emozioak eta sentimendu positiboak ekartzen dizkie gogora. Ez zaio arrazoirik falta argazki terapeutikoak direla pentsatzen duenean, pentsatu ere egin ez nuen kontzeptu bat, baina zentzua duena.

Isabel Díezen argazkiak terapeutikoak izan badaitezke, Sara de Diego egilearenak, Tokiko Merkataritza atalean aurkeztzen ditugunak, naturaltasunez, sentsibiltatez eta hurbiltasunez bustita daude. Bere estudiotik igarotzen diren bezeroak edo familiak tratatzen dituzten

berberak, oroitzapen ahaztezinak sortzen lagunduz. Bere proiektu interesgarria gustatzen zaigu: *Zure baitan bizi den emakumea* beren buruari begiratu, zaindu eta mimitu nahi diote eta une bat beren buruarentzat oparitu nahi duten emakumeei zuzendua. Arteterapia modu bat da, non emakumeak diren bezala agertzen diren, eta Sara, bitartean, beren esentzia harrapatzen saiatzen da eta beren buruari begiratzen eta eder ikusten laguntzen die.

Gure bazkidea den Angel Maria Cerezoren (UK FOTOren beste zutabe bat) kameran memorian gordetzen diren argazkiek, asko eta diziplina anitzekoak, badakite prozesatu egingo direla, bai ala bai, edertasun eta sormen handiagoa emateko. Berak onartzen du eta ez zaio axola ordenagailuaren aurrean behar duen denbora ematea bere pasio eta adierazpen artistikoa islatzen duen argazki bat lortu arte eta, ahal dela, begiralearen zuntz sentikorra ukitzen duen argazki bat lortu arte. Eta seguru lortuko duela, bere kamerari huts egiten badio ere.

UK FOTO aldizkariak, nobedade gisa paperean ere argitaratuko denak, Gorbeia Parke Naturaleko gune enblematiko den Belaustegiko pagadi eta ur-jauzira garamatza ale honetan. Era berean, kamera digitalen sentsoreak zer den eta nola funtzionatzen duen azaltzen duen zertzelada teoriko bat ematen digu, eta iragartzen digu gure UK FOTO elkarte argazki-elkarte onena izateko hautagaia dela Espainiako Argazkilaritza Konfederazioaren hurrengo sarietan, 2025ean. Zailantzarik gabe, ohorea eta harrotasuna bazkide guztientzat. Ea lortzen dugun.

Luis Labeaga

FOTOLIGA ETA ERRONKAK APIRILA-UZTAILA

Tramaced (*Patxi Pérez*, 2024ko apirileko Fotoliga)

Esne-bidearen arku ikusgarria, formazio harritsu bitxia markoztatzen duena.

Tizona (*Rubén Quintano*, 2024ko apirileko Fotoliga)

Denboraz kanpoko paisaia, dramatismo-ukitua duena eta urrutiko garaia gogorarazten dizkiguna.

Athletic (*Joseba Koldo Ibarluzea*, 2024ko maiatzeko Fotoliga)

Zenbaki honetan ezin zen falta Athleticen gabarrarekin Bilboko itsasadarra zeharkatzen zuen garaipenaren ospakizuna.

Burbu-ranas (*Óscar Merino*, Erronka Siluetak)

Proposamen originala eta dinamikoa, ukitu dibertigarriarekin eta exekuzio bikainarekin.

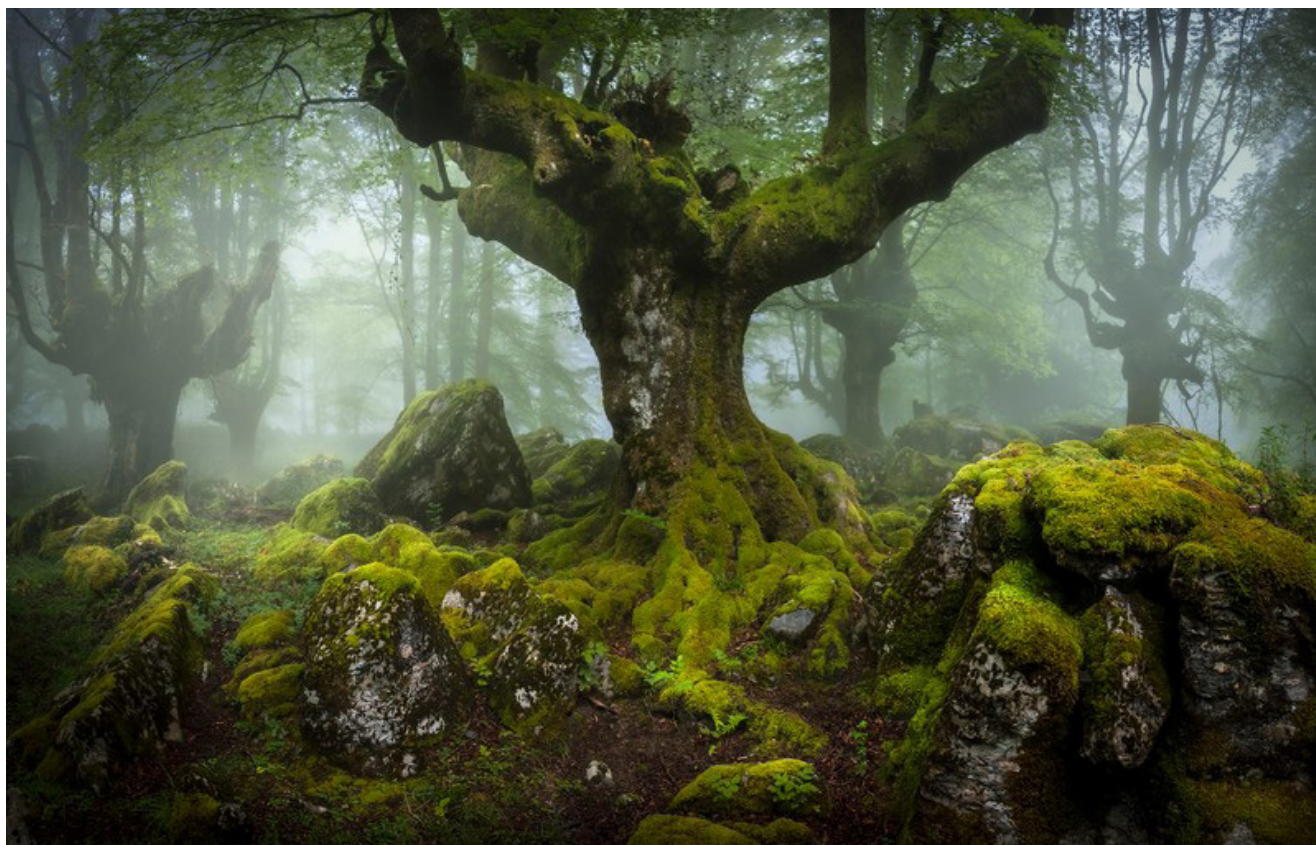
Recuerdos de Vapor (*Óscar Lage, Erronka Siluetak*)

Makinistaren silueta ezin hobe, ikuslea testuinguruan jartzen duen ingurunearen xehetasunik galdu gabe.

El Lanzador (*José Manuel Ramírez, Erronka Siluetak*)

Proposamen ausarta, hiri-estilo nabarmenarekin, ezarritakoaz bestelako silueta bat eskaintzen diguna.

Giro Lainotxu (*Ana Rivero, 2024ko maiatzeko Fotoliga*)

Baso misteriotso bat, hezetasunez eta tonu dardaratsuaz betea, gu barrura sartzera gonbidatzen gaituena.

Equilibrio (Ángel Díez, 2024ko maiatzeko Fotoliga)

Ekintza-argazkia, non unea, hartze-angelua eta errebelatze monokromoa nabarmentzen diren.

Nuestra costa (Ángel María Cerezo, 2024ko maiatzeko Fotoliga)

Gure kostaldeko leku enblematiko batean, izenburuak adierazten duen bezala, tonu hotzeko egunsentia, non konposizio orekatua nabarmentzen den.

Bajo las estrellas (*Fernando Salcedo*, 2024ko ekaineko Fotoliga)

Ikuslea urruneko lekuetara garraiatzen duen argazki oroigarria. Beheko ikuspuntuak momentua errazten du eta, aldi berean, enkoadraketa handitzen du.

A comer mis niños (*Naiara Gutiérrez*, 2024ko ekaineko Fotoliga)

Argazkigintza kontzeptuala, egilearen irudimen handia erakusten duenak, eta, aldi berean, hainbat interpretaziotan pentsarazten digu.

Rosa y Libro (*Luis Labeaga*, 2024ko uztaileko Fotoliga)

Konposizio ederrak eta tonu atseginek zaila den argazki bat sortzen dute.

Hacia lo desconocido (*Ángel María Cerezo*, Erronka Zubiak)

Fine Art-en teknika maisuki erabiliz, egileak irudian bertan bidaian murgilduko gaitu, ezezagunerantz.

Gorila (*Kepa Cuesta*, 2024ko uztaileko Fotoliga)

Faunaren argazki polita, gorilaren ilajearen garbitasuna nabarmentzen duena eta argiak haren gainean eragiten duena.

Puente de Plentzia (Ricardo Vázquez, Erronka Zubiak)

Lan zorrotza, non egileak eskura dituen elementuak erabiliz aztertutako konposizioa nabarmentzen da.

Castroviejo (Patxi Pérez, 2024ko uztailako Fotoliga)

Paisaia karstiko bikaina, non egileak pazientziaz itxaroten duen esne-bidea puntu onenean jarri arte. Plangintza eta gauzatze lan ona.

EGUN BEREZI BAT

Apirilaren 11a egun berezia izan zen bizkaitar guztientzat. Futbolzale izan ala ez, denok gogoratuko dugu Athleticen Kopako ospakizuna.

Gabarraren itsasadarraren gorako igoera ekitaldi izugarria izan zen, eta bi ertzetan milaka pertsona bildu ziren taldeari omenaldia egiteko. Denbora luze baten ostean, Athleticek bere zaleei berriro ere poza eman zien.

Argazkilaritzaren zale asko bertaratu ziren une hori betiko gordetzeko.

Orri hauetan gure bazkideen zenbait argazki erakusten ditugu.

Óscar Merino

Santi Villanueva

Santi Villanueva

Jon Gómez

Alberto Navea

Alberto Navea

Rosa Covanera

Rosa Covanera

Txema Mira. (Fotos analógicas)

ELKARRIZKETA:

ISABEL DíEZ, NATURA ARGAZKILARITZA

*Isabel Díez San Vicente (Bilbo, 1966) itsasertzean egin-dako bi argazki-liburu ederren egilea da, 2005ean hasitako proiektuaren funtsa partekatzen dutenak, kostaldeko paisaiaren, uraren, arroken, hondarraren eta algen inguruan eraiki zitzakeen sentipen eta emozioen munduan oinarrituta. Itsasoarekin harremana bere bizitzako lehen urtean hasi zen, bere “Gorlizko paradisu-
suan”. Aitarekin arrantzara irteten zenean, itsasoaren koloreak, olatuak, umore aldaketak eta neurrigabetasuna hipnotizatzen zizkioten, eta marearteko putzuen mirariak esploratzeko eta aurkitzeko grina pizten zitzaion. Nerabezarotik jarraitzaile sutsua Jaques Cous-*

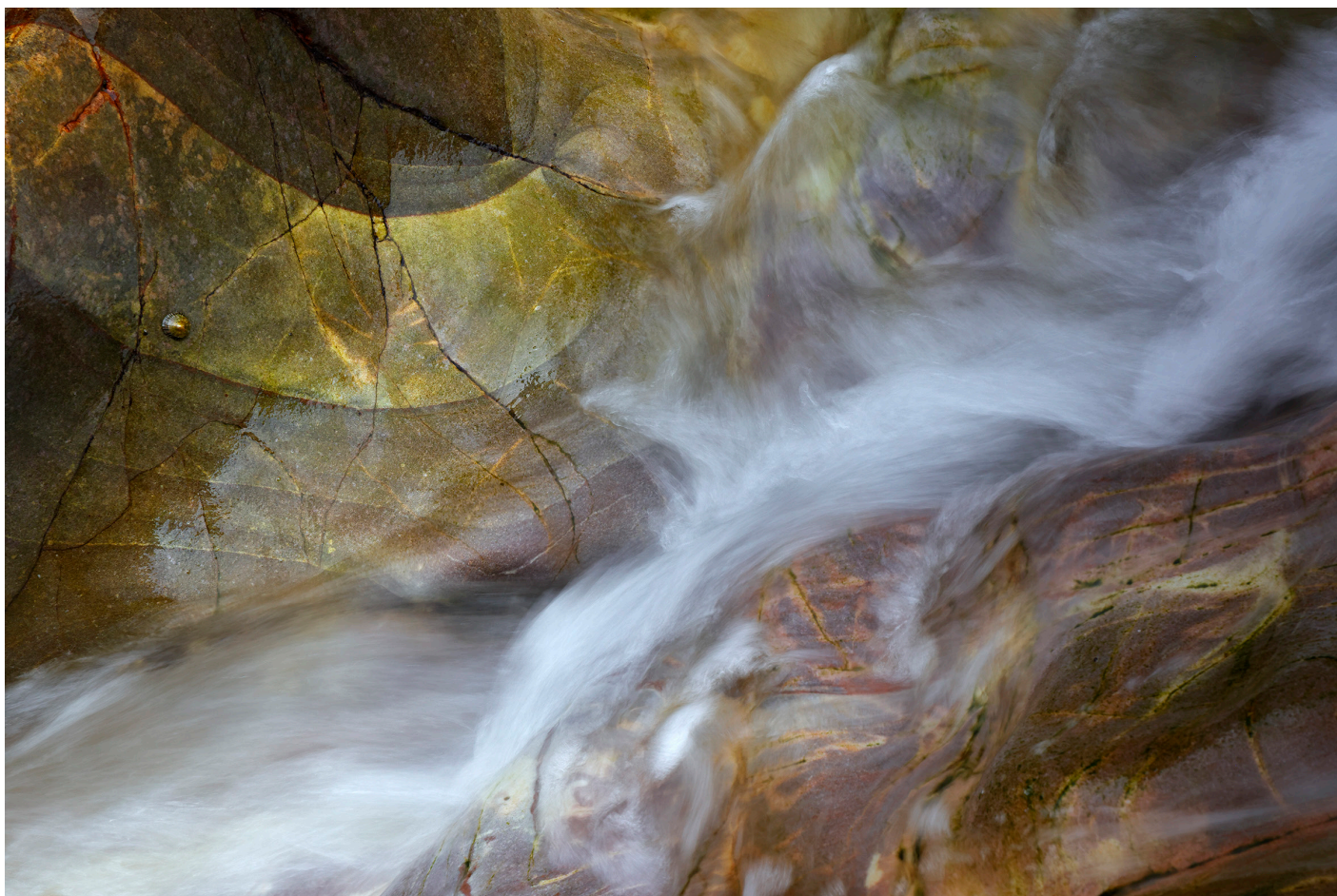
*teau itsas ikertzailearena, eta esan du bere argazkietan ezaugarri batzuk atzeman nahi dituela, haiek ikustean ongizatea eragiten diotenak; terapeutikoak direla eta energia handiko eszenak dituztela sentitzen du. Oso margolari txarra bezala ikusten du bere burua, baina kolorearen eta konposizioaren zentzu handiarekin. Isabelen ustez, argazkigintza ikusteko artea da, begirada-
rekin sortzea, eta bere saririk handiena ohiz kanpoko argazki bat egitea da zerbait arruntetik abiatuta. Asko eskertzen diogu UK FOTOrako hain elkarrizketa pertsonala egitea onartu izana.*

Naturako argazkilaritzat duzu zeure burua?

Berez, galdera honi erantzutea erraza izan beharko litzateke. Argazkiak egiten ditudala eta ia gehienetan natura soilik agertzen dela kontuan

hartuta, erantzun logikoa baietz da, neure burua naturako argazkilaritzat dudala. Hala eta guztiz ere, nire barneko zerbait ez dago erantzun horrekin konforme. Pentsatzen dut hori gertatzen zaidala nire obra ez delako naturaren edertasunari eta garrantziari egindako omenaldi bat,

baizik eta, nagusiki, nire barneko mundua argazki bidez hezurmamit- zeko modu bat. Natura ez da xedea, nire inspirazio-iturria baizik. Eta neure musa da, estuki lotuta gaude-
lako, behar dudalako, haren ondoan bizirik sentitzen naizelako. “Orduan, nolako argazkilaritzat duzu zeure

burua?”. Hori galdetuko bazenit, erantzuten zaila izango litzateke berdin-berdin. Neure burua etiketatzea asko kostatzen zait. Argazkilaritzan naizena adierazteko bide bat topatu duen norbait naiz. Sormena funtsezkoa iruditzen zait. Txikitatik pintatu izan dut, eta sormenezko beste jarduera batzuk egin ditut urtetan zehar. Sortzea atsegingarria zait eta arima suspertzen dit. Terapeutikoa dela esan daiteke. Argazkilaritzaren arteak, ordea, inoiz ez bezalako mundu pertsonal bat sortzeko aukera ematen dit. Naizena hobeto adierazten dut argazkien bidez beste bitarteko batzuekin baino. Denbora gelditu egiten da argazkiak egiten ditudanean. Aurrean dudanarekiko konexio biziak eta itxuratik haragokoa ikusteko jakin-minak orainaldian iltzatzen naute. Pentsatzeari utzi eta esperimendu eta sentitu besterik ez dut egiten.

Zeure estiloa duzula uste duzu, diziiplina horretan identifika daitekeena?

Norbere epaile izatea zaila da, konplazentzian edo epai zorrotzetan erori gabe. Neure estiloa iden-

tifika daitekeela pentsatu nahi dut, baina ez da berez helburu bat izan behar. Sormenerako muga bat litzateke hori, hazteko aukeretakoa muga bat. Beharbada, galdera hori nire argazkiak ikusten dituztenei egin behar zaie. Aldiz, garrantzitsua iruditzen zati argazki-obra koherentzia izatea muinean. Barneko diskurtso bat egotea, argazkien bidez adierazi eta islatzen dena.

Zer atzematen dute naturako argazkiek: edertasuna, emozioak...? Ala, zure iritziz, ikuslearen mende dago hori, ez argazkilariaren mende?

Argazki bera ikustean egileak bizitzen duena eta ikusleak bizitzen duena kontrakoa izan daiteke, baita antzekoa ere. Ausazko zerbait da hori. Beti pentsatu izan dut argazkiak “arimen arteko zubi” modukoak direla: partekatzen duguna eta partekatzen ez duguna agerian uzten dute, eta bi emaitzak berdin interesgarriak iruditzen zaizkit. Askotzatzen dut jendeak argazkien aurrean duen erreakzioa ikustean; haien barneko bizitzaren ezaugarriak erakusten dituzte.

Ikusleak bere sorkuntza-prozesua gauzatzen du argazkia ikustean, bere ezagutza, esperientzia, kultura eta testuinguruan oinarrituta. Eta, prozesu horretan zehar, askotariko emozioak, sentimenduak eta iritziak pizten dira. Ikuslearen memorian konexio berriak sortzen baldin bada, argazkia ikustean, esperientzia berritzailea izango da eta, hortaz, oso atsegina. Nolabait argudia liteke argazki batek bi egile dituela: bate-tik, argazkia jatorrian sortu zuena, eta bestetik, ikusten duena eta bizitza berria ematen diona bere bizi-esperientzian oinarrituta. Ondorioz, norbaitek pentsa dezake irudi bat bikaina dela, eta beste batek, berriz, erabat interesik gabea dela.

Niri dagokidanez, ikustean atsegingarri egiten zaizkidan ezaugarri jakin batzuk atzeman nahi ditut argazkietan. Nire argazkiak terapeutikoak direla esan nezake. Ezaugarri horietako batzuk jariakortasun- eta mugimendu-sentsazioa dira, plastikotasun-sentsazioa, elementuen arteko harmonia, kolorearen ahalmen emozionala, forma batzuen sentsualitatea eta bitxitasuna, den-dena estetika natural eta soil

baten pean. Berez, eta sotiltasunez, kamerarekin atzematen ditudan ia eszena guztiek energia handia dute. Indar hori ez da agerikoa lehen begiratuan. Nire iritziz, fotografiatzen dutanaren harmoniak eta eztitasunak azpiko energia ezkutatzen dute nolabait, baina pixkanaka azaleratzen da, argazkiari so egin ahala. Ziur asko, argazki horiek egiten ditut bizi-energia behar dudalako eta jarri handiagoa behar dudalako.

Naturako argazkilaritzari buruzko pare bat liburu argitaratu dituzu, elkarren artean desberdinak. Zeure estiloan, adierazpenean eta argazkiaren kontzeptzioan izandako bilakaera erakusten dute?

Bi liburu kaleratu ditut itsasertzean egindako argazkiekin. 2005ean hasitako argazki-proiektu baten parte dira. Lehenago ere eginda nituen argazkiak kostaldean, baina urte horretan gidoi labur bat idatzi nuen, kostaldeko paisaiari, urari, arrokei, hondarrari eta algei buruz eraiki nezakeen sentsazio eta emozioen mundua deskribatzeko. 2008an, Euskal Herriko Argazkilari Taldeen Elkarteak euskal argazkilarien bilduman parte hartzera gonbidatu ninduen, eta Al filo de las mareas proiektua (Mareen ertzean) aurkeztu nuen nik. Hurrengo urteetan, proiektuarekin jarraitu nuen, eta berretsi nuen ezen, zenbat eta gehiago begiratu, gehiago ikusten dela, eta zenbat eta gehiago ikusi, hobeto dakigula nora begiratu. Etenaldi luzeak ere izan nituen, hainbat arrazoi-erengatik. Azkenean, 2021ean, dena prest egon zen bigarren liburua argitara emateko: Entre mareas (Mareen artean). Zertan dira desberdinak? Proiektuaren esentzia bietan dago, eta argazki batzuk ere bietan ageri dira. Alde nagusiak dira paisaia irekiak desagertu direla eta askoz mundu intimoago bat sortu dudala bigarreanean, xehetasunetan eta abstrakzioan islatzen dena. Era berean, neure burua akuatikoago erakusten dudala uste dut, mugitzen ari den ura agertzen da-eta une oro. Nire hizkuntza bisualak paisaia intimoagoetara jo du eta, haietan, alderdi abstraktuak eta figuratiboak konbinatzen ditut. Jakin-mina eragiten dit alderdi abstraktuak, hasieran sorpresa dakarrelako, eta horrek

karga espresibo handiagoa ematen diolako irudiari. Haatik, ikusleak irudiarekin interakzioa edukitzea interesatzen zait, eta eszenan gertatzen denari azalpen bat bilatzea. Ikuslearen pertzepzioan abstrakziotik figuraziora gertatzen den trantsizioak liluratzen nau bereziki.

Naturako zure argazkien artean, gainazaleko itsas giroekin lotuta daudenak gailentzen dira. Itsaspeko naturaren argazkiak egitea bururatu zaizu?

Nire ibilbide profesionalaren zati handi batean, itsas biologo aritu naiz urpean. Ezer idilikorik ez: nagusiki, giza jarduerak inpaktua eragin duen ingurugiroetan. Nekatu samar nagoela uste dut. Orain arte, inspiratzen nauten elementuak itsas azalean aurkitu ditut, marearteko ingurunean; hots, mareen eraginpean geratzen den trantsizio-espazioan.

Nolakoa zarela uste duzu: irudiak atzematen dituen argazkilari bat (nahiz eta oso ederrak izan) ala sentsazioak sortzen dituen argazkilari bat?

Ez dut uste bereiz daitezkeenik ere. Txanpon baten bi aldeak bezalakoak dira, eta elkar elikatzen dute. Mugitzen ari den ura funtsezko osagai bat da nire argazki askotan, eta, hortaz, nolabaiteko serendipia egongo da beti nire lanean. Alabaina, ez da arrazoirik gabe gertatzen, baizik eta hartzen ditudan erabaki kontzienteen bidez. Nahi dudan irudia buruan bistaratzen dut, eta kamera digitalen bisoreak eskaintzen dituen berehalakotasunaz eta emaitzez baliatuta, parametroak, enkoadraketak edo ikuspuntuak aldatzen joaten naiz. Diapositibekin, atzeraelikadura hori ezin zen lortu: emozionalki eta zentzuz erreakzio-natu bisoreko irudiaren aurrean, eta parametroak aldatu, sortu daitezkeen irudiaren bila.

Zure konposizioak oso zainduta daude. Zer egiten zaizu errazen, naturako argazki bat konposatzea ala sormenez jostea?

Bai, konposizioa asko zaintzen dut. Irudiaren diseinu bisuala edo konposizioa oso garrantzitsua da

emozioak pizteko ikusleen artean. Konposatzen dudanean, sortzen ari naiz. Beste argazkilari batzuen argazkien ehuneko handi batean, konposizioak auresangarri samarrak dira; freskotasuna falta zaie, arriskua. Era berean, ohikoa da interesik gabeko edo diseinu bisualean funtziorik ez duen elementuren bat sartzea. Elementu horiek distrakzio handiak izaten dira eta argazkia hondatzen dute, indar espresiboa urritzen diotelako. Landa-lanean ari naizenean argazkiak egiten, hori dena oso kontuan izaten dut.

Itsas biologiako ikasketek naturako argazkiak baldintzatu dizkizutela ematen du, lore eta animalien oso argazki gutxi baitituzu webgunean eta liburuetan. Ba al dago arrazoi berezirik horretarako?

Itsasoarekin dudana harremana nire lehenbiziko urtean hasi zen. Udaberriaren amaieratik udazken hasierara bitarte, Gorlizen bizi ginen, niretzat paradisua zen etxe batean. Aitak itsasontzi bat zeukan, eta arrantza egitera ateratzen ginen. Itsasoaren koloreek, olatuek, aldarte-aldaketek eta mugagabetasunak hipnotizatu egiten ninduten. Marearteko putzuak esploratu eta deskubritzea liluragarria zen oso. Nerabezaroan, El mundo submarino de Jacques Cousteau telesailak (Jacques Cousteauren urpeko mundua) lilura hori sendotu zuen, eta itsas zientziak ikasteko desio eutsiezi-na piztu zidan. Horixe ikasi zuen, eta makroalgen ekologiarri buruzko ikerketak itsasoari lotu nau hiru hamarkadaz. Kontzienteki iritsi ezin naizen nire barren-barrenean zizelkatu diren emozioak zenbatezinak dira. Lurrak eta itsasoak topo egiten duten tokia oso berezia da niretzat. Edonola ere, natura ongi kontserbatuta dagoen planetako edozein toki sakratu eta inspiratzaileztat daukat. Izan ere, oso gustuko ditudan lanak egin ditut basamortuetan, oihane-tan, sumendietan...

Pinturazalea ere bazara. Zure argazkiren bat pintatu ohi duzu ala erabat desberdinak diren gauzak?

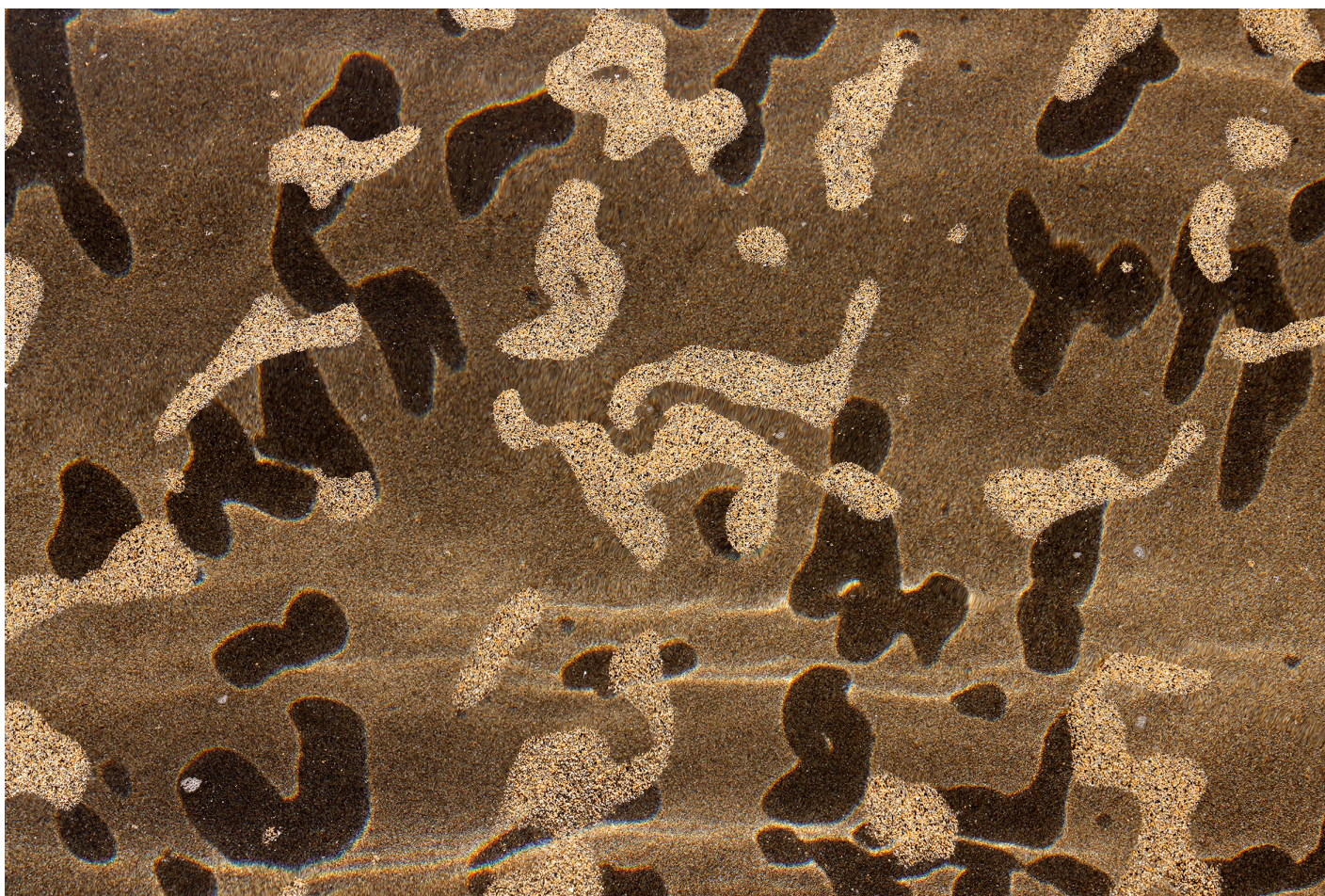
Oso pintore txarra naiz. Kolorearen eta konposizioaren sen handia dut, baina ezin dut burua askatu eskuan pintzela dudanean, ez dut irudimena aske uzten. Bizitzako une batzuetan (muturrekoak, ene ustez), aske pintatu izan dut eta harrিতuta utzi nauten margolan batzuk egin izan ditut. Ohiko egoeretan ez zait hori gertatzen, ordea. Margolan horien gaiak ez zuen zerikusirik normalean fotografiatzen dudanarekin. Baina bai, irudimen falta dela eta, neure argazkiren bat interpretatzera jo izan dut. Ez alferrik, denbora gehia-

kamerara jauzi egiten dute zuzenean. Halarik ere, ikusteko artea da niretzat argazkilaritza, begiradarekin sortzeko artea, eta ikustek denbora luzea eskatzen du. Esan nezake argazkilaritzan jaso dezakend ordainik handiena dela argazki bikain bat egitea arrunta den zerbaitetik abiatuta. Hortaz, argazki gehienak hurbil egin ditut, urtetan zehar joaten naizen lekuetan. Esplorazio eta deskubrimendu-prozesua luzea izan da. Ate berriak zabaldu dizkidaten eszenekin topo egin dut hutsegitez, eta buruko malgutasuna garatu

Bai, hasieran. Izan zitekeen oso argazki zehatz bat egin nahi nuelako, edo, bestela, helburu didaktikoekin, argiak paisaia duen efektua aztertzeke.

Naturako argazkiak nola lantzen dituzu gehienbat, lekuan bertan ala edizio-softwareekin?

Irudia kameran amaitzen saiatzen naiz, esposizioari eta konposizioari dagokienez, argazkilaritzan diapositibekin hasi nintzelako agian. Landa-lanean saio laburrak egin

go dudanean, nire argazkiak pinturarekin interpretatzeko zeregin horretan sakondu nahi nuke. Nahaste interesgarria iruditzen zait.

Argazkiak egiteko, zer nahiago duzu, urrutiko leku exotikoetan ala gertuko leku ezagunetan lan egin?

idaiatzea atsegin dut, noski, eta oso urruti bidaiatu izan dut nire argazkietako batzuk egiteko. Paisaia berriak ikustean bizitzen diren sententzioak oso handiak dira, eta hain toki ikusgarriak daudenez gero, eszenek

dut urte hauetan. Lehen nire arerio ziren elementu gehienak (itsaso barea, eguerdiko argia, aparra, distira, itsas azalean flotatzen duten partikulak...) nire aliatu dira orain. Urte ugari behar izan ditut fotografiatu ditudan eszena gehienak deskubritzeko. Nire argazki-obra ezingo nuke urrun egin, hainbat urte bertan bizi gabe behintzat.

Naturako argazki bera egin al duzu noizbait argi-, klimatologia-eta urtaro-baldintza desberdinetan?

eta gero, argazkiak berrikusi ohi ditut, eta balio ez dutenak ezabatu egiten ditut. Etxean, saio osoa gorde eta hautatutako irudiak soilik prozesatzen ditut. Eskuarki, histograma doitzen dut, eta noizean behin, itzalak edo argiak. Canonen DPPa erabiltzen dut, nahi ditudan emaitzak ematen dizkit eta. Photoshopen ere doikuntzak egiten ditut noizbehinka. Ahalik eta denbora gutxien eskaintzen diot edizioari ordenagailu aurrean. Gaur egun, naturarekiko kontaktuak ematen didan energia ordenagailuak kentzen didala sentitzen dut.

Argazkilaritzari dagokionez, natura infinitua da. Herrialde edo paisaia bereziren bat zain duzula sentitzen duzu?

Orain, nire interesa neure begirada pertsonala deskubritzen jarraitzea da, bizitzarekiko jakin-mina elikatzea eta arrunta eta hurbilekoa den zerbaitetik sortu daitekeen txundiduraz gozatzea. Amets-irudietan, planetako kostalde guztiak zain ditudala irudikatzen dut, askotariakoak eta ederrak dira eta... Denbora eta diruagatik ezinezkoa dela ohartzen naiz, baina. Eta, batez ere, gero eta kontzienteagoa naiz planetan zehar bidaiatzeak inpaktu ekologikoa duela. Epe labur eta ertainera, Iberiar penintsulako kostalde hurbiletan dut begirada.

Naturako argazkiren bat egitera zoazenean, bakarrik ala norbaitekin joan edo bidaiatzen duzu?

Bikotekidearekin joaten naiz beti argazkiak egitera. Interes berak ditugu, eta argazkilaritza ere partekatzen dugu. Noiz edo noiz bakarrik joan izan naiz. Itsas leize

baten barruan amaitu nuen, eta olatuek sarrera itxi egiten zuten. Egoera arriskutsua izan zen hori. Beste batean, ordu asko eman nituen elur-zulo batean uzkurtuta, eta sorgortua eta hipotermia pixka batekin bukatu nuen. Senarra askoz ere zuhurragoa da. Onena tarteko puntu bat da beti. Bion artean lortu egiten dugu, gutxi gorabehera.

<https://isabeldiez.com/>

LEKU LILURAGARRIAK: GORBEAKO PARKE NATURALA, BELAUZTEGI

RUBÉN QUINTANO

Gorbeako parke naturalean gaude. Estatuko iparraldeko pagadi ederrenetako batez gozatu nahi dutenen kasuan, euskal mendizaleentzako erreferentziako eremua da hau. Ur-jauziak, pinuak eta forma bitxiak dituzten pagoak topatuko ditugu bertan. Toki honek, gainera, lur hauetan bizi ziren laminek eta sorginen kondairetako garaietara eramango gaitu.

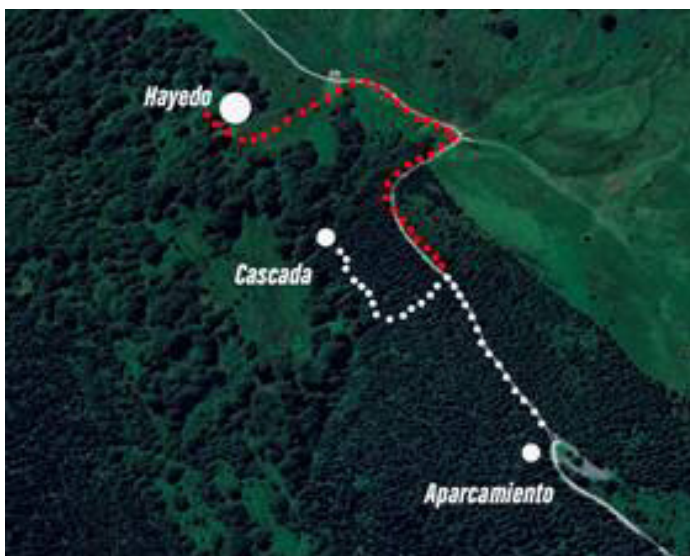
Edertasun natural handiko tokia da eta bertako paisaietan lasaitasuna da nagusi. Lasaitasun hori txorien edo zintzarrien hotsek baino ez dute hausten.

Paisaia berde honetan, pagoak protagonismo handia du eta antzinako garaietako historia kontatzen digu. Garai haietan, gizakiak maiz (urte gutxiz behin) kimatzen zizuten zuhaitzak, bertatik landare-ikatza edo zura lortzeko. Denborarekin, eta inausketa horiek zirela eta, adarrak modu bertikalean hazi izan dira eta argimutilen moduko forma bitxiak hartu dituzte.

Unerik onena:

Zalantzarik gabe, udaberria eta udazkena dira toki hau bisitatzeko eta bertan argazkiak ateratzeko unerik onena. Dena den, urte osoan zehar bisita daiteke. Behe-lainoa dagoen egunak izaten dira argazkiak ateratzeko berezienak. Izan ere, lainoak giro hezea eta iluna ematen die bertan ateratako argazkiei.

Ibilbidea:

Belaustegi ur-jauziraino iristeko hainbat bide daude, baina errazena honako hau dela iruditzen zait. Belaustegi aparkalekutik, mendi-bidetik aurrera egingo dugu oinez. Bideak pinuz inguratutako eremua zeharkatzen du, eta gero eta handiagoa den malda du. 300 metro ingurura, pinuen populazio trinko horretan nabarmentzen den pago bat ikusiko dugu. Pagoaren ondora iristen garenean, atzean utzi eta mendi-bidearekiko perpendikularki oinez hasiko dugu gure bidea. 100 metro inguru jaitsi ondoren, bidexka estu bateraino iritsiko gara. Une horretatik aurrera, harrien kontra talka egiten duen uraren soinua izango da bide zuzenetik aurrera goazela adierazten digun arrastoa, eta gure azken seinalea. Hai-zete handiak edo lur-jausiak direla eta lurrera eroritako

zuhaitzen artean egindako metro gutxiaren buruan, inguru horretako ur-jauzi ederrenetako batera (eta argazki gehien egiten zaizkionera) iritsiko gara.

<https://maps.app.goo.gl/dUPJw616zzbY7JZA8w>

Pagadira iristeko, aparkalekutik ateratzen den bidea hartu eta animalientzako itxitura batera iritsi arte aurrera egingo dugu. Handik, basoan sartuko gara.

Belaustegi aparkalekutik, gainera, hainbat ibilbide egin ditzakegu. Parkeko eremu honek aisialdiarekin eta ibilaldiekin lotutako aukera ugari eskaintzen dizkigu: xendazaletasuna, mendi-ibiliak, argazkilaritza eta abar.

Gomendioak:

Pagadia eta ur-jauziaren ingurua mendiko botak jantzita araka daitezke, baina gomazko bota motz batzuk ego-kiagoak izan daitezke oinak errekan edo lokatzez betetako eremuetan (halako asko baitaude) sartzean.

Horrelako toki batean, norbaitekin batera joatea derigorrezkoa dela esan dezakegu. Izan ere, oinarritzkoa izaten da orientazioa eta mugikorreko estaldura eskasa da. Minutu gutxiren buruan, gainera, baliteke behe-laino trinko batez inguratuta geratzea. Ur-jauzira eta pagadira egindako bisitak egun berean egin daitezke, baina, horretarako, beharrezkoa da plangintza garaiz egitea eta plana gure sasoiaren, tokiaren inguruko ezagutzaren eta, noski, eguraldiaren arabera egitea.

Sarbideak:

Orozko udalerritik, Ibarra herrixkarako noranzkoan jarraitu beharko diogu errepideari. Bertan sartuko gara Gorbeako parke naturalean. Mendi-bidea egoera onean

dago, baina azken kilometroan dagoen desnibel handia dela eta, ez da komeni furgonetekin edo autokarabarekin iristea. Aparkalekua handia da eta hogeii ibilgailu baino gehiago uzteko edukiera du.

BAZKIDEAREN TXOKOA:

ÁNGEL MARÍA CEREZO

Gaur, gurekin dugu UK FOTO elkartearen bazkide sortzaile, eta elkartearen barruan izen handia duenetako bat. Bere argazkiak AMAc akronimoarekin sinatzen dituen arren, Ángel María Cerezo Martínez da bera, hirurogeiko hamarkadako barakaldarra. Ezkondu ondoren, itsasadarraren bestaldera aldatzea erabaki zuen, eta, hasieran, Algortan jarri bazen ere, gero, 2000. urtean, Sopelara joan zen behin betiko. Kirolari gisa, oso lehiakor sentitzen da; irabaztea gustatzen zaio, eta badaki hori egiten, baina hainbestetan galdu duenez, ez du beste erremediorik izan galtzen ikastea baino. Kirol asko egin arren, mendizale eta mikologia-zale amorratua da. Gure txokoko mahaian, kontatu

digu aspaldi-aspalditik datorkiola argazkizaletasuna; izan ere, oso gazterik, gauzak egiten zituen bere aita-ren kamerarekin. 20 urte zituela, eta autoarekin izan zuen istripu baten kalte-ordainaren esker, erosi egin zuen bere lehenengo reflexa -Nikon FE analogikoa-, bai eta argazkigintzako laborategi txikia ere. Nahiz eta 40 bat urte hauetan hainbat kamera-marka erabili, gaur egungo ekipoa -horrekin egiten ditu hainbeste kilikatzen gaituzten argazkiak- Nikon D850 da, eta hainbat objektibo ditu: 16-35 mm-ko bat, 50 mm-ko bat, 80-400 mm-koa eta 105 mm makro bat. Ezagutu dezagun apur bat hobeto.

Zu izan zinen UK FOTO elkartearen bazkide sortzaileetako bat. Zer sentitzen duzu elkarte eta haren proiektuak hazten ikusten dituzunean?

Egia esan, ez nuen uste UK FOTO

elkarte hainbeste haziko zenik. Elkartearen kide guztiok gauza asko eman ditzakegu, baita orain zale-tasun horrekin hasten direnek ere. Pertsona guztiengandik ikas dezakegu zerbait: teknika, estilo berriak, sormena, softwareak erabiltzea, edizioa eta abar. Nire ustez, bakarka

ditugun ezaguerak komunean jarrita, aberastu egiten ditugu taldea eta elkarte.

Zure irudiko, nolako argazkilaria zara? Eroapen handikoa, zale porrokatua, jakinminekoa, malgua, sortzeko ahalmenekoa...?

Gehienbat identifikatzen naiz porrokatu eta sentibera adjektiboekin; izan ere, askotan, argazki bat egiten dudanean, emozionatu egiten naiz. Pasio hutsa sentitzen dut, ia-ia pozoitzeraino. Argazkilaritzatik, alderdi artistikoa gustatzen zait, eta artistek sortu egiten dutenez, nik ere ahaleginak egiten ditut egunean-egunean naizen baino sortzaile handiagoa izaten.

Uste duzu argazki batek emozioak transmititu behar dituela ala nahikoa da zuretzat uneko edertasuna islatzea?

Nire ustez, edertasuna mirestea emozio-modu bat da. Bilatzen dut nire argazkiek zerbait kontatzea, eta ikusleei barrena ukitzea.

Zeri ematen diozu garrantzi handiagoa: konposizioari ala sormenari?

Konposizioa argazkilaritzaren alderdi bat da, ikuslea argazkiak harrapatuta geratzea eragiten duena, dela aurrez ezarritako konposizio-arauak betetzen dituelako, dela, besterik gabe, arauak hautsi egiten dituelako. Argazkia ikusten duenak, nolabait, mirespen-mailaren bat edo beste erakutsi behar du, eta hori, neurri handi batean, konposizioari zor zaio. Sormena guztiz garrantzitsua da, zatirik artistikoena da, eta, lehen esan dudanez bezala, nahiz eta egunero gero eta sormen handiagokoa izaten saiatu, niretzat horixe da zailena. Nolanahi ere, sormenezko argazki batek, behatzailea inpaktatu nahi badu, konposizio ona eduki behar du.

Gaur egungo argazkilaritza zer da gehiago: adierazpen artistikoa ala errealitatearen isla hutsa?

Argazkilaritza adierazpen artistikotzat jo dut «beti», baina argazki bakoitza bere egilearen adierazpen artistikoa da. Ehun pertsona leku berrera bagoaz argazki bat ateratzera, ehun argazkiak ezberdinak izango dira, argazkilari bakoitzak bere modura interpretatzen baitu errealitatea. Ba al dago ezer errealitatea margolan bat baino gutxiago islatzen duenik? Egileak errealitateaz egiten duen interpretazioa da. Nire ustez, hori bera argazkilaritzari ere aplikatu ahal zaio.

«Lur orotarako» argazkilaritzat duzu zeure burua, ala estiloren bat duzu nahiago?

Diziplina askotako argazkilari sentitzen naiz. Gogoko dut estilo guztiak praktikatzeko. Eta onena da gozatzen dudala praktikatzen duan edozein argazkilaritza-diziplina-rekin.

Nola ikasten duzu gehiago: beste argazkilari batzuen argazkiak ikusten, ala zure argazkiekin pro-

bak egiten?

Esango nuke funtsezkoa dela beste argazkilari batzuen argazki asko ikustea eta aztertzea; horrela, izugarri ikasten da. Analisirako gaitasuna handitu egiten da entrenamendua-rekin, eta, apurka-apurka, argazkilari bakoitzak bere estiloa sortzen du. Garrantzi handia ematen diot estilo propioa izateari, eta, horrela, pertsona batek nire argazkia ikustean egilea identifikatzeak poztu egiten nau, eta harro sentiarazten.

Zure argazki onenetako asko zuri-beltzezekoak dira. Zure ustez, zuri-beltzen mundua esploratu gabe dago?

Garai batean etxeko laborategi analogikoan errebelatzen nituen argazkiak, baina, gaur egun, argazkigintza digitalak eta ordenagailuek lekua hartu diote aurrekoari. Batean zein bestean, izugarri gustatzen zait zuri-beltzezeko argazkigintza. Zuri-beltzezeko argazkigintzak erronka bat planteatzen du: argiarekin bakarrik trasteatzea, eta, koloreen ordean, zuri, beltz eta grisen tonu-aukera itzela lortzea, betiere konposizio on bat eskuratzeko. Aukera biak – koloreak nahiz zuri-beltzak – oso aztertuta daude, baina prozesua ez da inoiz amaitzen.

Ba al dago egin nahiko zenuen baina oraindik egin ez duzun argazkirik?

Kar, kar, kar Denak. Denak eta bat gehiago. Atzera begiratzen dudanean, garrantzitsua da ikustea orain egiten dudana hobe iruditzen zaidala. Argazkigintza ezin da inoiz ehuneko ehunean menderatu, eta hori, itxuraz, txarra dirudien arren, pizgarria ere izan daiteke ikasten eta hobetzen jarraitzeko; etengabe eboluzionatu eta ikasi behar da.

Zure ustez, adimen artifizialaren etorrerarekin, birdefinitu beharko litzateke argazkigintzaren kontzeptua?

Adimen artifiziala erabiltzen dut gauzak kentzeko; lehen ere, hori bera egiten nuen, baina “edukiaren arabera bete” aukera erabiliz. Betera erakartzen ez nauena da adimen artifiziala erabiltzea irudi berriak sortzeko. Gozatzen dut kamerarekin

argazkiak ateratzen ditudanean, eta nahiz eta gero ordenagailuan prozesatzen ere gozatzen dudana, ez dut gehitzen agertokian ez dagoen ezer. Nire ustez, argazkia ateratzea “argiarekin marraztea” bada, kamera bat erabili behar dugu argi hori jasotzeko. Eta, kamera baten ordean, ordenagailua erabiltzen badugu pantaila zuri batetik abiatuta, irudi bat sortzen ari gara, ez argazki bat. Hala ere, erabat zilegi eta errespetagarritzat jotzen dut adimen artifiziala erabiltzea.

Gustatuko litzazuke zure zaletasuna bilobaren bati transmititzeko?

Pozak zoratzen nengoke lortuko banu; eta lanean ari naiz horretarako. Biloba bakarra daukat, eta, uztailan, bi urte beteko ditu. Orain arte, kameraren aurrean baino ez da egoten, baina kameraren bestaldean egon nahi duen egunean aitaarik zorionsuena izango naiz. Oraingoz, kamera zaharrak uzten dizkiot, ohitzen joan dadin. Hasiera da abiapuntua.

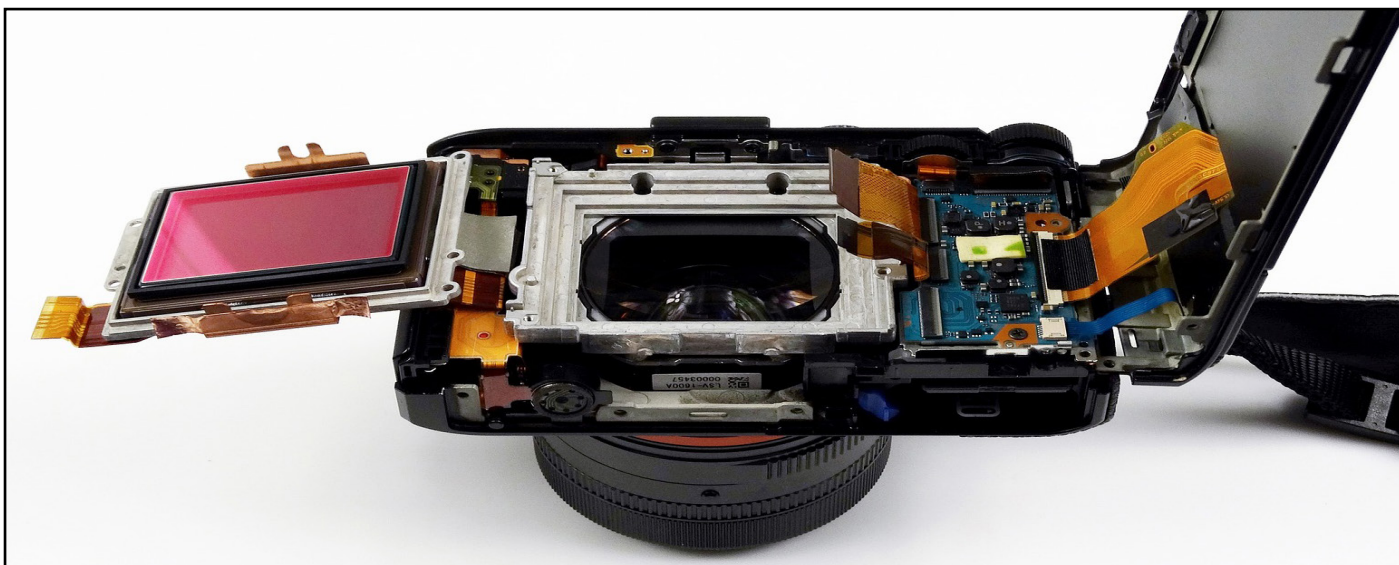
angelmariacerezomartinez

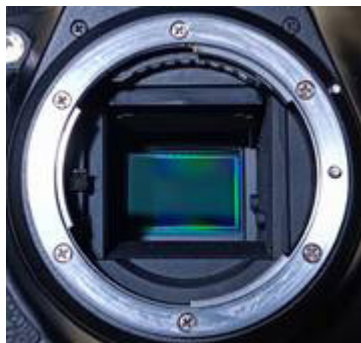
ARGAZKILARITZA DIGITALA:

SENTSOREA. ALDERDI TEORIKOAK

JUAN MANUEL ALONSO

Artikulu honetan laburbiltzen dira argazki-kamera digital baten funtsezko osagaietako baten alderdi interesgarri batzuk. Osagai hori sentsorea da, edo, bestela esanda, argia jasotzen duen pieza; eta, agian, funtsezkoena da makinarako. Beraz, kamera analogikoetan erabiltzen den filmaren baliokidea da. Ondoren, sentsore baten funtzionamenduaren oinarri teorikoa azalduko dugu, hau da, argia hartzen duenetik seinale digital bihurtzen duen arte, une horretan seinalea gauza izango baita irudi koloreztatu eta ezagutzeko modukoa emateko.

Kamera digital baten sentsorearen itxura. Sentsorearen xehetasuna..

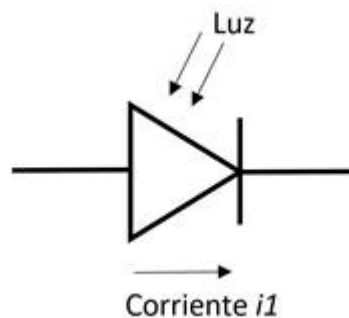
Sentsorearen osagaiak

Sentsore batek fotodiodo ugari ditu (argiarekiko sentikorrek diren diodoak), eta, funtsean, fotodiodo horiek

gai dira efektu fotoelektriko bat sortzeko, argiak kitzikatzen dituenean. Eta, zer da argia? Argia da giza begiak ikus ditzakeen uhin elektromagnetikoen multzoa, eta fisika kuantikoaren arabera, elektromagnetikoki elkarre-ragiteko gai diren fotoi izeneko partikulek osatzen dute.

Nola sortzen du sentsoreak efektu fotoelektrikoa?

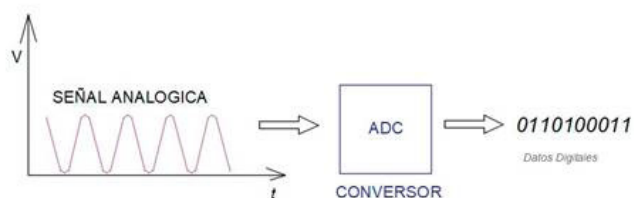
Aipamen gisa, eta haren garrantzia ikusteko, jakin behar da Heinrich Hertz-ek aurkitu zuela efektu fotoelektrikoa 1887an; eta Albert Einsteinek, 1905ean, horren azalpen teorikoa eman zuela, zeinari esker Fisikako Nobel saria lortu baitzuen 1921ean. Argiak sentsorean behar adinako energiaz eragiten duenean, fotodiodoek osatzen duten materia kitzikatzen du, eta fotodiodo horiek karga elektrikoa (efektu fotoelektrikoa) sortzen duten elektroiak igortzen dituzte. Zenbat eta argi-intentsitate handiagoa, hainbat eta karga elektriko handiagoa.

Sentsorearen fotodiodo batek nola funtzionatzen duen, labur irudikatuta

Jakina da karga elektrikoa mugimenduan dauden elektroiak direla (seinale analogikoa), eta seinale digitalak kode bitar batez enkriptatuta daudela, zero (0) eta bat zenbakiz (1) osatua. Beraz, haxe da argazki digital bat ezaugarritzen duena: amaierako prozesuak zero eta bat zenbakiz osatutako segidak sortu behar ditu; eta, horregatik, zerbait behar da seinale analogikoa (voltioak kasu honetan) kode bitar bihurtzeko. Zerbait hori ADC gailua da: Analogic Digital Converter.

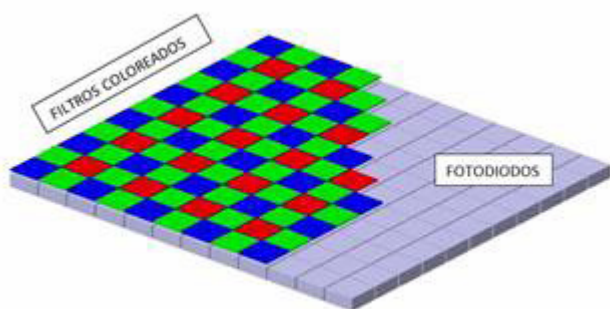
Adibidea: 5 voltio (seinale analogikoa) = 101 (kode bitarra, seinale digitala)

ADC batek nola funtzionatzen duen

Sentsorea eta kolorea elkarren lagun

Sentsorea osatzen duten fotodiodoak sentikorrak dira argi ikusgaiaren espektro osoarekiko, hau da, ez dituzte bereizten RGB oinarriko koloreak (Red, Green, Blue/ gorria, berdea, urdina) eta gainerakoak; beraz, iragazki koloreztatuen matrizea erabili behar da. Ezagunena Bayer matrizea da. Hiru kolore primarioak (gorria, berdea, urdina) dituzten zelulek osatzen dute -fotolitografiatik hurbil dagoen teknologia baten bidez jartzen dira fotodiodoen gainean-, eta ahalbidetzen du fotodiodo bakoitzak hiru koloreetako bat bakarrik hartzea. Hiru fotodiodo elkartuk —bat kolore primario bakoitzerako— pixel bat osatzen dute, hau da, irudi digital bat eratzen duen unitate minimo bat.

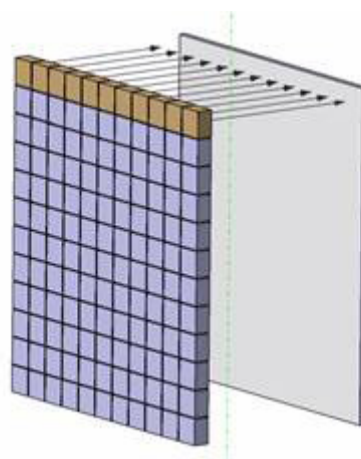
RGB kolore-matrizea, fotodiodoen gainean jarrita (Bayer iragazkia)

Sentsore-mota

Hainbat sentsore-mota dago (CCD, Super CCD, CCD RGBE, Foveon X3, etab.), baina, zalantzarik gabe, kamera modernoenetan gehien erabiltzen dena CMOS ize-nekoa da (Complary Metal Oxide Semiconductor), eta,

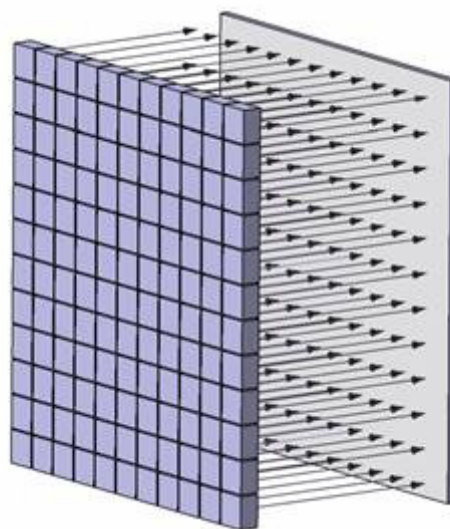
nahiz eta fabrikazio-kostu eta bateria-kontsumo txiki-koa izan, badu eragozpenen bat edo beste; esaterako, argazkigintzako “zarata” handia sortzen du ilun xamar dagoenean.

Sentsoreek, oro har, eta CMOSek, bereziki, irudia modu linealean har dezakete ekorketa bat eginez, normalean goitik beherantz (rolling), eta, horrela, lerroz lerro hartzen du pixel bakoitzaren informazioa eta, ondorioz, irakurketa atzeratzen da. Horrek esan nahi du modu bereziki azkarrean mugitzen diren objektuei argazkia ateratzen zaienean, edo argazkilaria bera mugitzen denean, areagotu egiten dela distortsioak eta patroiz ar-aroak (Rolling Shutter efektua) ikusteko aukera. Telefono mugikorren kamarekin are gehiago ikusi ohi da efektu hori.

Irakurketa linealeko CMOS sentsorearen eskema (rolling shutter)

Gaur egun, badira beste sentsore berriago batzuk, eta, horregatik, ezezagunagoak, pixel guztiak batera irakurtzen dituztenak: Global Shutter sentsoreak dira. Sentsore horiek oso erabilgarriak dira naturako edo kirol-izaerako argazkiak ateratzeko; izan ere, kamera asko mugitu behar badute ere, murriztu edo kendu egi-ten da Rolling Shutter efektua.

Aldibereko irakurketako CMOS sentsorearen eskema (global shutter).

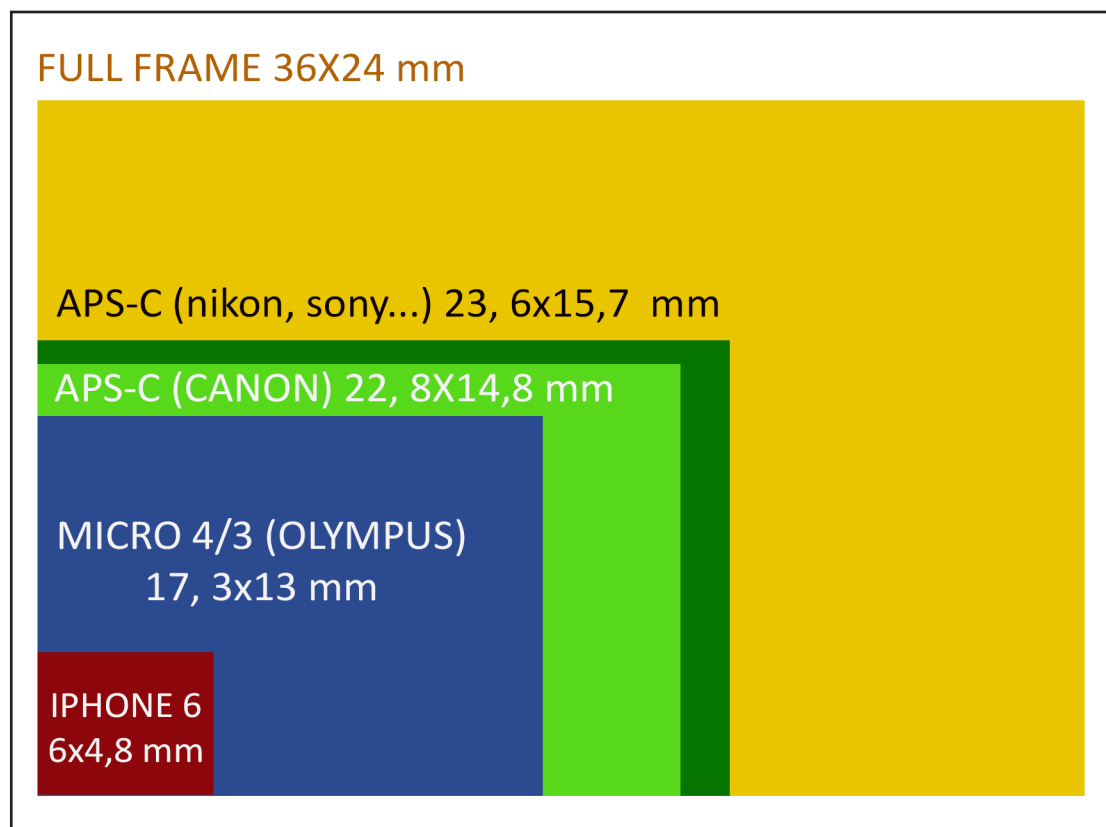
Sentsorearen tamaina

Sentsorearen tamaina oso garrantzitsua da kamera digital bat erosten dugunerako. Normalean, milimetroka edo hazbeteka neurtzen da. Argazkilaritza analogikoan erabiltzen den filmaren tamainara (36 x 24 mm) gehien hurbiltzen direnak formatu osokoak edo full frame izenekoak dira. Sony, Nikon eta Canonek full frame kamerak merkaturatzen dituzte, baina diren modelo gehienak argazkilari aurreratu eta profesionalentzat dira.

Beste sentsore-mota bat da APS-C (Advanced Photo System-type C) deritzona, eta "sentsore ebakia" deitzen zaio. Gutxi gorabehera, 23,60 x 15,60 mm-ko azalera du;

hala ere, merkatuan dauden marketako APS-C sentsoreen tamainak 1 edo 2 mm alda daitezke. APS-C sentsorea erabiltzen duten kamera-modeloak argazkilari hasiberrientzat edo erdi-mailako argazkilarientzat izaten dira.

Badira beste sentsore-tamaina batzuk ere, kamera-motaren arabera direnak (telefono mugikor baten kamera, kamera trinkoa edo dron baten kamera). Baina horiek ez ditugu artikulu honetan aztertuko.

Sentsore digitalen tamaina ohikoenak

HERRIKO MERKATARITZA:

SARA DE DIEGO

Zer hoberik argazki-aldizkari bat baino Sara de Diego aurkezteko. Sopeloztar gazte honek argazkilaritza-estudio bat zuzentzen du, eta bere burua pertsona sortzaile, alai, pazientzia handiko eta oso hurbilekotzat du. Batxilergo artistikoa amaitu ondoren, barnealdean dekoratzailea izango zela sinetsita, arte ederren mundua arakatzea erabaki zuen. Lizentziaturak eskaini zizkion diziplina artistiko guztiak probatu ondoren, azkenean argazkilaritzaren alde egin zuen. Gasteizko Arte eta Diseinu Eskolan argazkigintza artistikoko goi-mailako gradua egin ondoren hasi zen argazkigintza bizibide gisa ikusten, eta, halaxe, ezkontza eta familiako erreportajeetan espezializatu zen; hasieran, lagunekin eta ezagunekin praktikatzen zuen. Urte askoan ibili da eginkizun horretan, baina dena ez da beti erraza izan. Gaur egun, argazkigintzatik bakarrik bizi da, eta pozik dago Larrabasterran duen estudio berriarekin. Estudio horretatik, adeitasunez erantzun die UK FOTO taldearen galderai.

Zein argazki-mota egin nahi izaten duzu lanean ari ez zarenean?

Lanean ari ez banaiz, Street photo eta arkitektura ditut gustuko, batez ere bidaiatzen edo leku berriren batean nagoenean.

Ezkontza eta familiako beste argazkilari batzuen aldean, zure ustez zein da duzun «balio erantsia»?

Familiekin etengabe harremanetan egon ahal izatea dut gustuko. Bezeroei sentiberatasuna, hurbiltasuna eta naturaltasuna eskaintzen dizkiet. Nire ustez, ho-

rrek guztiak gustura sentiarazten ditu bezeroak, eta aukera ematen dit argazkiak modu naturalean eta ez behartuan ateratzeko; ez dut argazki-posaturik egiten. Nire lanak aukera ematen dit hainbat pasio bateratzeko, hala nola jantzigintza eta sormen-agertokiaren dekorazioa; eta, hartara, «nire ukitu pertsonala» eman ahal izan dut.

Ba al dago sortzaile izatea eskaintzen duzun erreportaje-mota horretan, ala uste duzu den-dena asmatuta dagoela?

Bai eta ez. Sortzaile, beti izan gaitzke; betiereko galdera da hori. Nire irudiko, zerbait berria egiten ari zarela uste baduzu ere, beti daude kanpoko elementuak egiten duzun horretan eragiten dutenak, eta, beraz, nahiz eta zorrotz esanda ez duzun ezer asmatzen, gutxienez sentitzen duzu berriagoa dela. Nire diziplinan argi ikusten da «moden eragina», baina saiatzeko naiz nirekin eta nire lana ulertzeko moduarekin bat egiten dutenek

bakarrik eragin diezadaten. Hala ere, beste moda batzuk ikertzen eta esperimentatzen saiatzen naiz, funtziona dezaketen eta asetzen nauten egiaztatzeko, eta ondo dakit ez naizela ezer berririk asmatzen ari.

Identifikatzen zara “oroitzapen ahaztezinaren sortzailea” esaldiarekin?

Erabat. Nire hashtag #elvalordeun-recuerdo da. Esango nuke hori dela nik egiten dudana argazkiak duen boterea. Bizitzan norberarekin batera beti joango diren pertsonen une bereziak harrapatu eta islatzen ditut –bizitzako albuma osatzen dute horiek, eta, hala, nahi dutenean, beti gogora ekar ditzakete–, edo, ume-txoek kasuan, haiek ezagutzeko magia. Badakit oso erromantikoa edo pixka bat kursia ematen duela, baina bizitza oraintxe bertan da, eta, gainerakoa, argazkiari esker ahaztezin bihurtzen ditugun oroitzapenak dira. Horregatik maite dut nire lana, pertsonen oroitzapen ahaztezina izaten laguntzen diedalako.

Argazkilaria izateaz gain, zure burua arteterapeutatza ere jotzen duzu. Azalduko zenuke zer den arteterapia?

Lehenago esan bezala, autonomia izatea ez da erraza. Zure diziplina menderatzen baduzu ere, enpresa bat sortzea, eta horrek dakartzan alderdi guztiei aurre egitea –batez ere, gaur egun, sare sozialei buruz ezer gutxi jakinda– oso zaila da. Hala ere, zailtasun horiei esker, gehiago ezagutu ahal izan dut neure burua, jabetu naiz nire indargunez eta nire

mugez, eta horietan lan egin ahal izan dut hazten jarraitzeko –hori funtsezkoa da nire bizitzan–. Hazkunde pertsonalerako etengabeko ahalegin horrek arteterapia aurkitzera eraman ninduen. Arteterapiari esker, emozioak esplorazio artistiko bihurtzen dira, eta, aldi berean, sorkuntza- eta eraldaketa-prozesuak faboratzen dira. Izugarri gustatu zitzaidan mundu hori guztia, eta, horregatik, Madrilgo Unibertsitate Konplutentseko arteterapia-masterra egin nuen. Ez naiz inoiz jardun horretan aritu, baina beti izaten dut hor, buruan. Gaur egun, emakumeentzako argazki-saioak egiten ditut, eta sail horri *zuga bizi den emakumea* izena eman diot. Nire ustez, oso interesgarria litzateke saioetan arteterapia sartzea, oso indartsua den zerbait sortzeko. Gorputzaren eta emakumearen gaia, nire unibertsitate-

tate-garaitik, beti egon da presente nire proiektuetan, eta asko gustatzen zait esploratzea, uste baitut emakume askok ez dugula oso harreman ona gure gorputzarekin, kosta egiten zaigula gure gorputzak begiratzea eta, oro har, onartzea. *Zuga bizi den emakumea* horretaz ari da, gu mimatzeaz, gu begiratzeaz; saio horien helburua da emakumeek bizitzako uneren batean beren buruari benetan begiratzea, beren burua zaintzea erabakitzea eta beren buruei une bat oparitzea. Saio horietan, atsegin dut emakumeak zainduta eta eroso daudela senti dezaten; izan ere, horrela, erakutsi ahal izango dute beren burua eurak diren bezala, eta, orduan, ahaleginak egiten ditut beren esentzia harrapatzen. Argazkia ateratzen diedanean, sentitzen dut nire begirada sentikorra eskuratzen diedala, eta laguntzen diedala euren buruari begiratzen eta eder ikusten, epaitu gabe. Zalantzarik gabe, sentitzen dut nire irudimena kitzikatu behar dudala, arteterapia eta saio berezi hauek bateratzen saiatzeko.

SARA DE DIEGO FOTOGRAFÍA

Akilino Arriola 64, Ionja
48600 Sopela (Bizkaia)
www.saradediego.com
634487087
Email: info@saradediego.com
FAMILIA: [@saradediego_kids](https://www.instagram.com/saradediego_kids)
BODA: [@saradediego_photography](https://www.instagram.com/saradediego_photography)

ZER EGOSTEN DA UK FOTON?

MARI CRUZ DÍAZ IBAÑEZ

UK FOTOn ez gara gelditzen, azken hilabeteetan gure ohiko jardurekin jarraitu dugu eta, gainera, gure bazkideen konpromisoari eta kezkei esker, eboluzionatzen jarraitzen dugu, bai talde mailan, bai banaka. Lehenengoaren adibide gisa, hainbat gauza nabarmendu behar dira: horietako bat, barne-mailan, argazkigintza analogikoko talde bat osatzen ari da, eta dagoeneko zortzi pertsonak eman dute izena argazki-mota horretan interesa dutenak.

UK FOTO argazkilaritza elkarte onenaren sarirako hautagaia izango da Espainiako Argazkilaritza Konfederazioaren sarietan, 2025ean. Albisteia maiatzean Eibarren egin zen Euskadiko Argazki Elkartearen Federazioaren kongresuan iragarri zen. Biltzar horretan bertan aurkeztu zen gure bazkideetako baten hautagaitza, Eder Seara, ASISA-CEF (Espainiako Argazkilaritza Konfederazioa) beka gazterako, eta bera izan da irabazlea. Zorionak Eder!

Euskadiko Argazkilaritza Federazioaren hurrengo biltzarra (2025) Sopelan egingo da, UK FOTOk antolatuta

Apirilean eta maiatzean, Medina de Pomarreko Merindadeen Museo Historikoan, argazki-erakusketa bat antolatu zen, "Miradas de Burgos, fotografía de un paraíso" izenburupean, eta, besteak beste, gure hainbat bazkideren hogeita hamasei argazki bildu ziren.

Maiatzean, Sopelako IV. Argazki Jardunaldiak antolatu ziren, eta Egoitz Icaza, Marina Cano eta Xabi Buenetxea izan genituen hizlari. Jardunaldiak Kurtzio kultur etxean egin ziren. Egoitz eta Marinaren hitzaldietara 100 pertsona baino gehiago joan ziren, eta Xabiren hitzaldirako Kurtzioko erabilera anitzeko aretoaren edukiera osatu zen, 40 pertsonarekin.

Apirilean, "hamabi hilabete, hamabi irteera" erronkarekin jarraituz, Murueta-Urdaibaiko Biosfera Erreserbako ontziralekuetan egon ginen. Egunsentia estalita egon zenez, ezin izan genuen eguzkia ateratzeaz gozatu. Baraizpeko hezegunean sari txiki bat izan genuen. Bertan, zenbait hegazti espezie "ehizatu" ahal izan genituen argazki makinaz.

Maiatzean Zugaztietan izan ginen, eta hango putzu zoragarriez gozatu genuen, eta zaldiak lastandu ere egin ahal izan genituen Haitz Beltzetan, egun handia!

Uztailean Errioxara joan ginen Esne Bidearen bila. Los molinos de Oconen egon ginen, Ocon bailarako herri batean, Logroñotik 40 kilometrora. Iritsi eta ekipoak prestatu eta gutxira zerua lainotu bazen ere, azkenean gure iraunkortasunak saria jaso zuen eta Esne Bidearen argazkiak atera genituen.

Apirilean, argiztapen-tailer bat antolatu zen Kurtzio kultur etxean, Alberto Rubiok emana. Bertaratu-takook hainbat argiztapen-elementu ezagutzen eta erabiltzen ikasi genuen, baita argi-mota desberdinak bereizten ere. Praktikak ere egiten ditugu, bai barruan bai kanpoan

Ekainean makro tailer bat egin genuen, Alberto Naldak emana, eta bertan argazkigintza makroaren kontzeptuei buruzko hitzaldi bat izan genuen: beharrezko materiala, nola egin... batzuek etxeko difusore bat ere "fabrikatu" genuen Albertoren jarraibideei jarraituz. Uztailean Akarlandan praktika bat egitea aurreikusita zegoen, baina eguraldi txarraren ondorioz atzeratu egin behar izan zen eta irailean egingo da (meteorologiaren baimenarekin, noski...).

Kirolari buruzko argazkilaritza gustuko duten bazkide talde bat OPEN KIROLETA ITF WORLD TENIS TOUREan izan zen uztailean, Durangon.

Uztailean ere izan ginen Team Rivero Boxing-ek antolatutako boxeo gau batean, Sopelako Urko kiroldegian.

UK FOTOk Sopelako jaietan parte hartu du hainbat ekitaldiren argazkiak eginez, txupinazoaren egunean kuadrillak jaitsi izana eta ekainaren 29an Udaletxeko plazan Zea Mays taldeak eman zuen kontzertua nabarmenduz.

Sopelako VII. Argazki Rallya ere antolatzen dugu, Herri herri argazki rallyetako IX. Rallyan 42 pertsonak hartu zuten parte eta gai hauekin lotutako argazkiak egin behar izan zituzten:

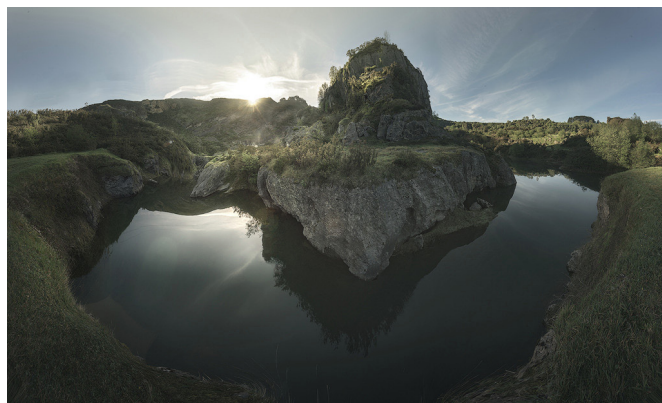
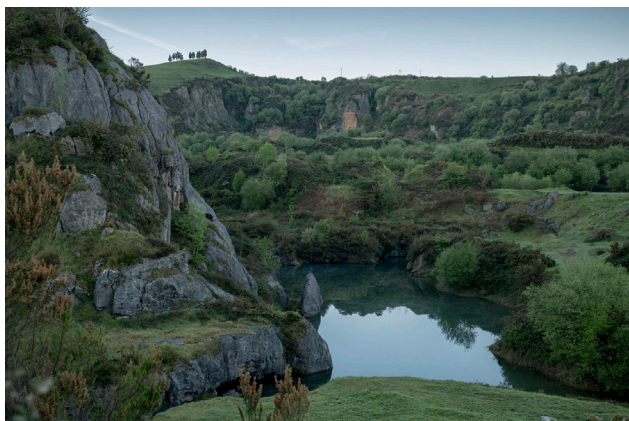
- 1- Zubiak eta pasabideak
- 2- Xakea
- 3- Eskailerak, mailadiak eta mailak
- 4- Errekastoak
- 5- Jaietan janaria prestatzen

Rallyaren emaitzak UK FOTOn webgunean ikus daitezke

Urdaibai

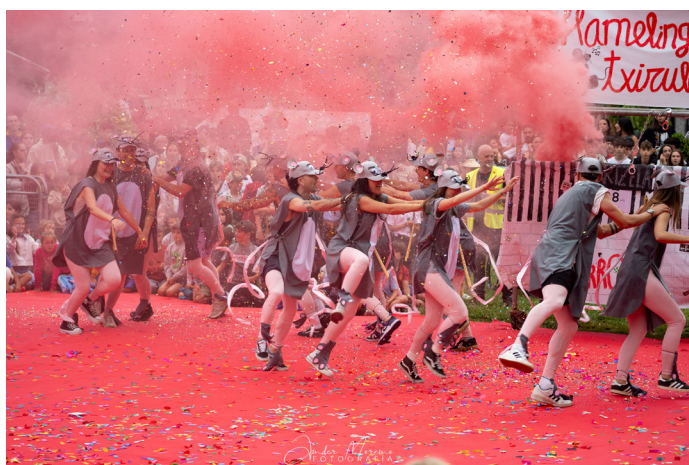

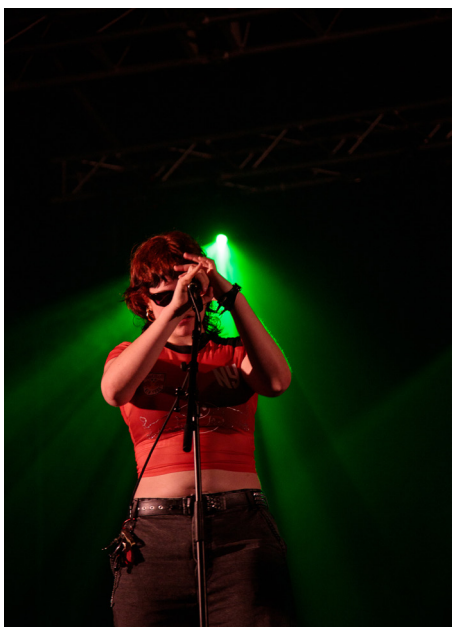
La Arboleda

Molino Ocon

S O P E L A K O J A I A K

— Kafetegia —
GOXO BREAK
— Ogidenda —

Aldizkari inprimatu hau inguruko biblioteketan eta
taberna kolaboratzaile hauetan irakur daiteke.

DALE VIDA A TUS FOTOS

Ribera de Axpe, 10 - 48950 ERANDIO · 944 755 198 · www.maionart.com

SAMAR

FOTO · VIDEO · IMAGEN DIGITAL

Tienda especializada
en fotografía y vídeo profesional
Con más de 70 años de experiencia

¡Primera Wonder Photo Shop de Euskadi!
¡Escanea el QR e imprime tus recuerdos!

NUESTROS SERVICIOS

- Venta personalizada
- Asesoramiento profesional
- Fotografía analógica y digital
- Imagen y sonido
- Iluminación
- Mercado de segunda mano
- Impresión digital
- Revelado analógico color y B/N

- Venta de rollos y material de laboratorio
- Copias de vídeo y/o traspaso a digital
- Gestión de reparaciones
- Limpieza de sensores DSLR y CSC

Y MUCHO MÁS

Dr. Atxukarro, 2. Bilbao | 944 163 110
www.fotosamarbilbao.com | digital@fotosamar.es

LAUKARA

GROUP

GESTIÓN DE HOSTELERÍA
www.laukaragroup.com

Sopelmar Club Social

www.sopelmarclubsocial.com
[sopelmarclubsocial](#)

Urbanización Sopelmar,
Kukullu Kalea, 75 - Sopela

Tel: 846 663 208

Txindor Cafetería

[Txindor_sope](#)

Akilino Arriola, 4 - Sopela

Tel: 946 765 641

Birika Jatetxea

www.birikajatetxea.com
[birika_jatetxea](#)

Eukauritza Kalea, 20
El Regato - Barakaldo

Tel: 944 145 164

**Bar Restaurante
Club Arrietara**

Solondota Kalea s/n
Sopela

Tel: 633 902 542